

מסורת הש"ס

(א) לקמן ט. פו.א.
(ב) לקמן י. בימות קא.ה.
(ג) וני תוספת לקמן י.
(ד) ועיפשה, (ו) ביכמות
קא: יאזאי ר. יוסף,
(ה) בימות קא: יו.ה.
(ו) תוספת לקמן ד: ד'ה.
(ז) מנלה ג.ה.
(ח) וני תוספת ערין יו:
ד'ה א' דילנה תוספת
מנלה ג.ה. ד'ה: עשה.
(י) לקמן ע"ה. צ"ק ד'ה.
(י) ט. טו. א' לקמן טו.
(יב) לקמן יח.ה.
(יג) ונא דלע קאשי נמי
קא: מנלה וקאשי טוטה
דלדיקויה בשעטין וזאת
תוספת טוטה: א' ד'ה מה
לחן. (ק) לקמן ד: ט'ה
(ל) טוטה. (מ) עשה.
(נ) תוספת טענות טו.
שאלו וני תוספת וצח
ג.ה. ד'ה וליעבד,
(ז) מנלה ט.ה. א' לקמן
(ק) ו' לקמן ט. א'
דבורי רש"י המולד ט' רע
ותמסין שיעין לחן.
(י) ז"ל דלקמן
במתמחין. (ט) ור"מ כח
שאל דבור דחן. (א) וני
טוטה. (ב) וני עיין
ד'ה
דלקמן ונחא ששמו
שאל מוח' ט' ד'ה
ובדלקמן. (ג) עי' רש"י,
(ד) גס. (ה) וסלה. (ו) ז"ל
וסה. ד'ה.

ורה אור השלם

1. ואשך אשר תקרב אל
 בנהמה לרביעה אתה
 ודברת את האשה אתה
 בהבדלה מות ויקחו
 מדמים בהם: וירא כ טו
 2. ואיש אשר יר
 שכבתו בהבדלה מות
 שות ואת הבדלה
 תהרגו: וירא כ טו
 3. ואם שנו הגו
 מחמל שלשם והדער
 בבדליו לא ישננו
 והתמי לאו אשה
 השור שקל וגם אשה
 שמות כא טו
 4. ויארר ה' אל משח
 אספק לי שבעים איש
 ממיני ישראל אל
 ידעתי כי הם זקני העם
 ושטיריו ולקחת אתם אל
 אהל מועד והתקבצו שם
 עמך: במדבר יז טו
 5. ושפטו העדה בין
 המפד ובין גאל הדם על
 המושפטים: האלה:
 6. והצילו העדה את הרצח
 מיד אל הקדש ואת השכיב
 אל הקדש אל עז
 מחלתו אשר שם עז
 יושב בה עד מות הבזק
 הגזל אשר משח אתו
 בשמן הקדש:
 7. במדבר יז כו
 8. עד מות לעדה הרצח
 והאשה אשר תהיה
 עזי את הלזות בני
 ישראל אשר שמח
 במדבר יז כו
 9. לא תקח אתר רבו
 לרעת ולא תענה עד רב
 לגנות אתר רבו:
 10. להטות:
 11. שמוה נב ב

לעזי רעש"י

מרק"א. גבול, ספר.

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ב.

יְדִינִי מִמוֹנוֹת בְּשֵׁלֶשֶׁה. בגמ' [ג:] ילפינן להו: **וּגְיוּלוֹ.** כופר בפקדון דמשלח בו יד הוי גזלן וכן החוטף מיד חבירו הוי גזלן כגון ויגזול את החנית מיד המצרי (שמואל ב כג) אבל ליה ולא שילם לא מיקרי גזלן דמלוה להוצאה ניתנה: **וּחֲצִלוֹ.** החוצל בחבירו חייב בחמשה דברים כדלמריקין צבא קמא (פד) ואש כי יתן מוס בעמיתו וגו' כן יעשה לו [יחזקאל כד] כזמון. ובגמ' [ע"ג] פריך היינו ידני ממונות: **נוק.** דשור המועד או אדם שזיקוק. ובגמ' [א:] פריך היינו חבלות: **סְשֻׁמוֹי כָּפַל.** דגנייה שנמצא בידו דכתיב (שמות כב) אם המנא תמצא בידו וגו': **וּשְׁשֻׁמוֹי אֲרִבְעָה**

דיני

הבזעים צפרק חרצפה וחמשה (ש)
 (מ:) ואין נראה דהא איכא אמוכא
 הסם דסברי דלפי ר' עקיבא דריש
 אס כופר לזכות שלא בזונו וגרלה
 לר"ת דכופר ר"ז של עד הוי בכלל
 חבלות אי נמי תנא ושייר הני ושייר
 נמי יציאת עבד בראשי אברים דקנסא
 הוא ובעי נמי ג' מומחין וללישנא קמא
 לא חשיב הך שייר ואיכ' למימר דפשיטא
 ליה דהוי מכלל חבלות אי נמי התנא
 לא דריש אלא בזמון היתין מיד ליד:

וְגוֹמְרִין בִּשְׁבָעָה וְאִם גָּמְרוּ בִּג' מַעֲבֹרֹת: ^אסְמִיכַת זָקָנִים ^בוְעִרְיַת עֲגֻלָּה
בִּשְׁלֹשָׁה דְּבָרֵי ר' ^גשְׁמֹעוֹן ר' יְהוּדָה אֹמֵר ^דבַּחֲמִשָּׁה ^ההַחֲלִיצָה וְהַמִּיאֻנִּין
בִּשְׁלֹשָׁה ^ונִטְעָ רַבֵּי ^זלְמַעֲשֵׁר שְׁנֵי שָׁאִין דְּמִיּוֹ יְדוּעִין בִּשְׁלֹשָׁה ^חהַהֲקֵדְשֹׁת
בִּשְׁלֹשָׁה ^טהָעֶרְכִּין הַמִּטְלָטְלִים בִּשְׁלֹשָׁה ר' יְהוּדָה אֹמֵר אֶחָד מֵהֶן כֹּהֵן
^יוְהַקְרָקְעוֹת ^{יא}תִּשְׁעָה וְכֹהֵן ^{יב}וְאִדָם כִּיּוֹצֵא כֹהֵן ^{יג}דִּינֵי נַפְשֹׁת בְּעֶשְׂרִים
וּשְׁלֹשָׁה ^{יד}הַרְבֹּעַ וְהַנֶּרְבַּע בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה שְׁנָאֵמֶר ^{טו}וְהַרְגָת אֶת הָאִשָּׁה
וְאֶת הַבְּהֵמָה וְאֹמֵר ^{טז}וְאֵת הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ ^{יז}שׁוּר הַנִּסְקָל בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
שְׁנָאֵמֶר ^{יח}הַשׁוּר יִסְקַל וְגַם בְּעִלְיוֹ יוֹמָת ^{יט}כַּמִּיתָת בְּעִלִּים כֵּךְ מִיתָת הַשׁוּר
^כיִהְיֶה וְהָאֵרִי הַדּוֹב וְהַנֹּמֵר וְהַבְּרַדְלָם וְהַנַּחֲשׁ מִיתָתָן בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה ^{כא}רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר כָּל הַקּוֹדֵם לְהוֹרֹג וְכֹה רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מִיתָתָן בְּעֶשְׂרִים
וּשְׁלֹשָׁה: ^{כב}אֵין ^{כג}דִּינִין לֹא אֶת הַשֶּׁבֶט וְלֹא אֶת נְבִיא הַשֶּׁקֶר וְלֹא אֶת כֹּהֵן
גָּדוֹל אֲלֵא עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד ^{כד}וְאֵין מוֹצִיאִין ^{כה}לְמַלְחָמָת
הַרְשֹׁת אֲלֵא עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד אֵין ^{כו}מוֹסִיפִין ^{כז}עַל הָעִיר
וְעַל הָעוֹדוֹת אֲלֵא עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד אֵין עוֹשִׂין סְנֵה־דִּירוֹת
לְשִׁבְמִים אֲלֵא עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד ^{כח}אֵין עוֹשִׂין עֵיר הַנִּדְחָת
אֲלֵא עַל פִּי בֵּית דִּין שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד ^{כט}אֵין עוֹשִׂין עֵיר הַנִּדְחָת בִּסְפָר וְלֹא
שֹׁלֵשׁ אֲבָל עוֹשִׂין אַחַת אוֹ שְׁתֵּים ^לסְנֵה־דִּרְדִּין גְּדוֹלָה הִיתָה שֶׁל שִׁבְעִים
וְאַחַד וְקִטְנָה שֶׁל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה מִנִּין לְגְדוֹלָה שֶׁהִיא שֶׁל שִׁבְעִים וְאַחַד
שְׁנָאֵמֶר ^{לא}אִסְפָּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וּמֹשֶׁה עַל גְּבִיהֶן ר' יְהוּדָה אֹמֵר
שִׁבְעִים ^{לב}וּמִנִּין לְקִטְנָה שֶׁהִיא שֶׁל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה שְׁנָאֵמֶר ^{לג}וּשְׁפָטוּ הָעֵדָה
וְהִצִּילוּ הָעֵדָה הָעֵדָה שׁוֹפֶטֶת וְעֵדָה מַצֵּלֶת הָרִי כֹאֵן עֶשְׂרִים וּמִנִּין לְעֵדָה שֶׁהִיא
עֶשְׂרָה שְׁנָאֵמֶר ^{לד}עַד מָתִי לְעֵדָה הָרַעָה הִזְאֵת יִצְאוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב וּמִנִּין לְהִבְיָא
עוֹד שְׁלֹשָׁה מִמִּשְׁמַע שְׁנָאֵמֶר ^{לה}לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרַעוּת שׁוֹמַע אֲנִי
שְׁאֵהִיָּה עִמָּהֶם לְטוֹבָה אִם כֵּן לְמָה נֶאֱמַר אַחֲרֵי רַבִּים לְחָמּוֹת לֹא כִּהְיִיתִךְ
לְטוֹבָה הִמְיִיתִךְ לְרַעָה הִמְיִיתִךְ לְרַעָה עַל פִּי אַחַד ^{לו}הִמְיִיתִךְ לְרַעָה עַל פִּי שְׁנַיִם
וְאֵין

כך מימית השור דהאי צעליו יומת קרא ימירא לך דרשא ולא דנתחייב קטלא כדמפרש טעמא בגמ' ויו בסקילה כשור דלמרינן צ"ק אחד שור ואחד כ' בשור שנגא את הפרה (דף קמ"ד ט): **בדולג**.⁽⁶⁾ היה שטט שעבדו ע"ז במוד: **נזיל הסקר**. בחק. בגמ' (דף טו.) צ"י מנלן דצעי שצנים ואחר: **במחמא** ימית יתושע שהימא לכבוס את ארץ ישראל: **על העיר**. ירושלים: **סנהדריוו**. שהיו מושיצים סנהדרי (טו טז) הן על כלל שערין וארביני צית הגדול שבצלתם הגוימא לללא ויהויבס (כו"ו) יליף בגמ' (דף כ"ה) **במחמא** וצנל"ו מרקי". ובגמלא (סא) מפרש טעמא: **עדה שופט**. עשרה מושבין: **ועדה מלל**. וזרים שאס יחלון יהיו עשרה מחייצין ועשרה מוזכין: **לעדה הרעה**. במרגלים כתיב: **לרעות**. ויג: **שומע אני**. לטובא לזכות הלך אחריהן שאפי' מיעוט המזכים ורבים המחייצין כתיב לא מר אחרי רבים להטות משום וכות לא אינעריך ליה אלא אפילו לחייב הלך אחריה: **לא כהטייד**. לאחר רבים לחובה אלא לחבות על פי אחד אפילו אין יתירין מוזכין על המחייצין אלא אחד וכה דל המוזכין שנים והכי קאמר את תהיה אחרי רבים להטות על פי אחד אבל אחרי רבים שנים דלציר מנעשרה מוזכין ליכא למימר דהא כתיב והיכלי העדה ותו לא מוזכר חובה לציר מ"ב:

ואין

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ה מהלכות
סנהדרין הלכה ח סמג
עשין לו טו"ש"ע ח"מ סימן
ג סעיף א:
ב ב ג מיי שם הל' ח:
ג ד מיי שם הלכה ג:

ד' ה מ"י שם הלכה ד'
ה' ו מ"י שם הלכה ו'
ו' ז מ"י שם הלכה ז' ופ"ד
מהלכות קידוש החדש
הל' ט והלכה י'

ז ח מ"י פ"ג מהלכות
מעשה הקרנות הל' י'
ופ"ד מהל' סנהדרין הלכה
ג' סמג עשין לד וסי' קפג:
ח ט מ"י פ"ה מהלכות

סנהדרין הלכה ה':
 מ' י מ"י פ"ד מהלכות יבום
 הל' ה' סמג עשין נב
 טוש"ע אה"ע סימן קסט
 סעיף א':

י כ מ"י פ"ט מהלכות
מעשר שני הלכה ו:
יא ל מ"י פ"ד מהלכות
מעשר שני הלכה כ:
יב מ ג ו ח ע מ"י פ"ח

מהל' ערכין הל' ב:
 יג פ צ ק ר מיי' פ"ה
 מהל' סנהדרין הל' ב:
 יד ש מיי' שם הלכה א:
 מזן ת מיי' פ"ד מהל'

עו"ס הלכה ד:
 מז א מ"י פ"א מהלכ'
 סנהדרין הלכה ג:
 י"ז ב מ"י שס ופ"ה שס
 הלכה ג:

י"ח ג מ"י שס פ"ח הלכה
ח:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

דיני ממונות בשלשה גזילות וחבלות בשלשה כו'. אוקמה (רב בהו) נר' אבהון למתני' הכי דיני ממונות בשלשה ומה הן גזילות וחבלות הן שצריכין ג' מומחין כדכתיב בעסק גזילות בענין השומרין ג' אלהים והן מומחין.